

Iš viduri kaima

Mon Viekšniūs gīventi fainē,
Nes gimiau Žemaitijuo –
Telšiū rajoni, Lingėnu kaimi,
Medinie trobalie, risto iš balkiu,
Katros stogs skidrom nudeliots,
Kur p̄rimenė smėliu barstīta,
Kur i ušoka galva trėnkiau be skaičiaus,
Kur bukavojo dirbau visokis aibis...

Vīna iš tokiū rimtesniu –
Kai aš buvau keturiū:
Kol m̄ama snaudī po gardžiū pītu,
Aš vėsa dešimt žūsėliu
Suguldžiau umžinam poilsiu.

Juk nieka baisaus nedariau –
Tik už kaklėliu nešiojau...

Sulaukus septīniū,
I Bargždžiū pradėni išėjau
Su didžiausia viltim ir džiaugsmu –
Nu gerā būs, susirasu draugū.
Vos mėnesiū praejus,
Vīna graži dīna po pamokū
Vaikėza bendraklasi
I griovi igrūdau, sučiopus už plaukū.
Tumet ne tik vaikā,
Bet ir mokītoji tāpa priešu,

Nes līpi pasilēkt po pamokū
Ir atsiprašīti akivaizduo visū.

Ačiu Dievū, tī keturi metai praēji,
Ir i Pavundenēs vidurēni žīgiuoti pradējau.

Kelionē žīmē prailgieji,
Nes penkius kilometrus i vīna gāla,
Penkius i kita nužingsniūti reikieji,
Bet kur tu – vāks – dēsīs –
Pri vīsko priprasti turējē.
Vo dar savaitie du sīkius po pamokū
Vienišus senelius aplankīt reikieji –
Atnešti vundens viedrēli, malku klébēli,
Paguosti
Ir vilties palēkt nors žiupsnēli.
Metai skrieji,
O aš vis didējau.
Buvau prašmatni gatunka –
Vīto zelkoriaus gal šimta sīkiu per dīna
Veizėjau i trobuos lunga.

Strajītis labā mėgau.
Turėjau vos ne puse šimta nažutku
Ir kitokiū visokiū šmutku
(Vo balakanēli koki minkštoma –
Nors i ausi kišk nu visoki skaudoma):
Vīna kīta kuskēli nenusakoma gražuma,
Krepdešina jopa šėpi rakinau,
Ilgas kojines pati nusitamboravau.

Vo jau škerpečku
Kīk poru – nebžinau.

Zūbu priš vaikius –
Gink, Dievi – nerodžiau,
Tudè su minturiu per kupra nè sīki negavau.
Šlapi mazginskari už visokis zbitkas
Tai jau ragavau
Ir āšaru i darba paleist negalėjau –
Po tos procedūras kap laps tīlėjau
Ir ilgā mamā i akis neveizėjau.

Tāp didelē didelios bėdos nemačiau –
Kožna dīna po skleinīči šviežios pastijolkas gavau.
Tekdava retkarčiās ir su kalatauka papliaukšėti,
Nes pastovė buvo prijimta svīsta turėti.
Vo kur dingsi – reikėji mamā padėti –
Negalėji vīsa laika, pri pečiaus prispaudus pasturgali,
sedėti.
Reikėji savaitgaliās karvis ganīti,
Kiaulis penėti,
Vištom lėsala po viedra pritaisīti.
Ir visame tame
Pasislėpusi gražuma matīti.
Pavasariū prabudus,
Gėlīnėli apie vīsa troba sutvarkīti,
Kikvīna pajudėjusi akmenėli
I sėna vīta pastatīti.
Ir – kap buva kaimi mada –
Baltā kalkėm nudažīti.

Per Dievakūnu šventi
Turėjau vīsa troba beržū šakom apkaišīti,
Karvė unt ragū
Didžiausi vainika pritaisīti,
Visas pīvu gėles suskaitīti
Ir koki eilėli atminčiā
I sāsveni irāšīti.

Žīmos vakarā ilgi
Leida su kitkuom susipažinti –
Ir kalvarata paminti,
Ir iš špūlės siūlus išvīti,
Ir su zingerini tīsė siūli išvarīti,
Ir virbalus runko teisingā laikīti,
Ir su tamburka visokius raštus išraitīti.

Visi tėj darbeli
Pri žibalinės lempas buvo darīti.
Nes elektras i vinkīmi,
Nieks nei nesvajōji pratīsti.

Gīvenimas mōna vaikīste
Ir atseikėji,
Ir pagailėji,
Tudė tikriausiā mieliau bendrauju
Su medžiās ne teisiās,
O iskaudintās vėji.
Tudė tikriausiā, kai širdi skausmas slegia,
Rečiausiai pagalbos kreipiuosi i žmōgu –
Dažniausiai kalbuosi su vėju,

Tudē tikrausiā tapīti paveikslus
Ne tradicine tehnika,
O ivairiausiom žēmēs kruopelītēm,
smēliukās,
pilkās akmenēliās pradējau.

Mēnuli, ko spoksā pro lunga, ibēdis akis, –
Manā išdurnējau?!
Ramē sau ilsēkis
Ir umžiams žinok:
Jei užsigēidi ko užkēitiejis žemaitis,
Ans ir dirbs sāva,
Nežiūrint, ar angelas paded,
Ar jūdžiausis velns netolīse raitos.